

76/24. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2024. április 30.

A Bíróság C-178/22. sz. ügyben hozott ítélete | Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bolzano

A magánélet és a súlyos bűncselekmények üldözése: azon bíróságnak, amelyet a telefonhasználati adatokhoz való hozzáférésnek az olyan bűncselekmények elkövetőinek azonosítása céljából való engedélyezésével bíztak meg, amelyeknek üldözéséhez a nemzeti törvény ilyen hozzáférést ír elő, jogosultnak kell lennie arra, hogy megtagadja vagy korlátozza e hozzáférést

Az olasz jog szerint a minősített lopás azon bűncselekmények közé tartozik, amelyek igazolják a telefonhasználatra vonatkozó adatoknak az elektronikus hírközlési szolgáltatótól előzetes bírósági engedély alapján történő beszerzését. A Bíróság megállapítja, hogy az ilyen adatokhoz való hozzáférés csak a súlyos bűncselekményben való részvétellel gyanúsított személyek adatai tekintetében biztosítható, és pontosítja, hogy a „súlyos bűncselekmények” fogalmát a tagállamoknak kell meghatározniuk. Az e hozzáférés engedélyezésével megbízott bíróságnak azonban jogosultnak kell lennie arra, hogy megtagadja vagy korlátozza az említett hozzáférést, amennyiben megállapítja, hogy a magánélet tiszteléséhez és a személyes adatok védelméhez való alapvető jogokba való, az említett hozzáférés által okozott beavatkozás súlyos, noha nyilvánvaló, hogy a szóban forgó bűncselekmény az érintett tagállamban fennálló társadalmi feltételekre tekintettel nem súlyos.

Az ügyészség (Bolzano) egy olyan bűnügyi nyomozás keretében, amely két mobiltelefonra elkövetett, minősített lopással kapcsolatos, azt kéri az olasz bíróságtól, hogy engedélyezze az ellopott telefonkészülékek használatára vonatkozó adatoknak az összes telefontársaságtól való, a lopás elkövetőinek azonosítása céljából történő begyűjtését. Az olasz bíróságnak kétségei vannak az e kérelem alapjául szolgáló olasz törvénynek az uniós elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelvvel¹ való összeegyeztethetőségét illetően, mivel e törvény olyan bűncselekmények üldözésére irányul, amelyek a társadalmi rendet korlátozottan zavarják meg, és amelyek nem igazolják a magánélet tiszteléséhez és a személyes adatok védelméhez való alapvető jogokba való súlyos beavatkozást, az olasz bíróságok pedig semmilyen mérlegelési mozgástérrel nem rendelkeznek az érintett bűncselekmény konkrét súlyosságát illetően.

Ítéletében a Bíróság úgy határozott, hogy az ezen alapvető jogokba való, a telefonhasználati adatokhoz való hozzáférés által okozott beavatkozás súlyosnak minősíthető, és megerősíti, hogy ilyen hozzáférés csak a súlyos bűncselekményben való részvétellel gyanúsított személyek adatai tekintetében biztosítható. Kifejti, hogy a szóban forgó irányelv alkalmazásában a „súlyos bűncselekmények” fogalmát a tagállamoknak kell meghatározniuk. A büntetőjogi szabályozás ugyanis a tagállamok hatáskörébe tartozik, amennyiben az Unió nem alkotott jogszabályt e területen.

A tagállamok azonban nem ferdíthetik el e fogalmat, és ezt kiterjesztve a „súlyos bűncselekmények” fogalmát sem oly módon, hogy e fogalmakba olyan bűncselekményeket is belevesznek, amelyek az érintett tagállamban fennálló társadalmi feltételekre tekintettel nyilvánvalóan nem súlyosak, még ha e tagállam jogalkotója elő is írta, hogy azok három évig

terjedő szabadságvesztéssel büntetendők. A Bíróság e tekintetben pontosítja, hogy az ilyen büntetésre való hivatkozással meghatározott küszöb e tekintetben nem tűnik túlzottan alacsony szintűnek. Ezenfelül nem feltétlenül ellentétes az arányosság elvével, ha olyan küszöb kerül meghatározásra, amelytől kezdve a bűncselekményre kiszabható szabadságvesztés-büntetési tétel felső határa megalapozza azt, hogy e bűncselekmény súlyosnak minősüljön.

Mindemellett azonban lényeges – különösen annak ellenőrzéséhez, hogy a „súlyos bűnözés” fogalmát ne ferdítsék el –, hogy amennyiben a megőrzött adatokhoz való hozzáférés az érintett személy alapvető jogaiba való súlyos beavatkozás kockázatával jár, e hozzáférés bíróság vagy független közigazgatási szerv által végzett előzetes felülvizsgálat tárgyát képezze.

Ezenkívül az ezen előzetes felülvizsgálatot végző bíróságnak vagy független közigazgatási szervnek jogosultnak kell lennie arra, hogy e hozzáférést megtagadja vagy korlátozza, amennyiben megállapítja, hogy az alapvető jogokba való beavatkozás súlyos, noha nyilvánvaló, hogy a szóban forgó bűncselekmény az érintett tagállamban fennálló társadalmi feltételekre tekintettel ténylegesen nem tartozik a súlyos bűnözés körébe. E bíróságnak vagy közigazgatási szervnek ugyanis képesnek kell lennie arra, hogy megfelelő egyensúlyt teremtsen a nyomozás szükségletei és a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogok között.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Kövesse a híreket!

¹ Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról [helyesen: a személyes adatok kezeléséről] és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i [2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv](#)